

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/142/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5920201803
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5920201803.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Martiny Mochnáčovej a JUDr. Erika Vargu, v spore žalobcu: Generali Česká pojišťovna a.s., so sídlom Praha 1, Spálená 75/16, Česká republika, IČO: 452 72 956, konajúca prostredníctvom Generali Poistovňa, pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Bratislava, Lamačská cesta 3/A, IČO: 54 228 573, právne zastúpeného advokátkou JUDr. Gabrielou Reichovou, so sídlom Martin, Pavla Mudroňa 26, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. XXX, právne zastúpenej advokátkou JUDr. Ivetou Pálffy Fabianovou, so sídlom Spišská Nová Ves, Štefánikovo námestie 5, pracovisko Zimná 58, o zaplatenie 6.278,50 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, pracovisko Ružomberok, č. k. RK-9C/33/2020-435 zo dňa 25. júla 2023 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e vo výroku II. o zamietnutí žaloby v ostatnej časti a vo výroku III. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania a v rozsahu zrušenia mu vec v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Rozsudok okresného súdu zostáva nedotknutý vo výroku I. o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi istinu 2.772,63 eur s DPH spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 28.1.2021 do zaplatenia.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 2.772,63 eur s DPH spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 28.1.2021 do zaplatenia a v ostatnej časti žalobu zamietol. Vychádzal z toho, že nebolo sporným, že dňa 10.10.2018 došlo k dopravnej nehode medzi motorovým vozidlom, ktorého majiteľom je D. E. (poškodený) a psom, ktorého vlastníčkou je žalovaná; ktorá dopravná nehoda nebola zdokumentovaná políciou. Nebolo tiež sporným, že automobil zachytil psa prebiehajúceho z pravej strany vozovky ľavou stranou; pes po nehode nebol zranený. Poškodený dal motorové vozidlo opraviť v spoločnosti EKOAUTO s.r.o. Bardejov, ktorá vyfakturovala opravu v hodnote 6.608,95 eur a túto sumu poisťovňa (žalobca) uhradila dňa 9.11.2018.

2. Okresný súd uviedol, že sporným bol rozsah poškodenia motorového vozidla pri dopravnej nehode a následná výška škody. Za účelom preukázania svojich skutkových tvrdení obe sporové strany predložili znalecké posudky (vrátane ich doplnení); žalovaná posudok vypracovaný Ing. Cirbusom a žalobca posudok Ing. Jarouša. Vzhľadom na rozdielnosť záverov znalcov okresný súd vykonal dokazovanie ich konfrontáciou a dospel k záveru o pravdepodobnosti výšky škody, tak ako ju vyčíslil Ing. Cirbus.

3. Tento podrobne vyhodnotil priebeh nehodového deja, ako aj skutočnosť, že pes narazil do vozidla na ľavej strane (nie v prednej časti); čiže poškodenie prednej časti nezodpovedá priebehu nehody. Pes po nehode nebol zranený, na mieste nehody neboli nájdené žiadne úlomky z motorového vozidla. Ing. Jarouš vychádzal jedine z tvrdenia poškodeného, nevykonal vo veci žiadne svoje šetrenie; naproti tomu Ing. Cirbus vykonal aj meranie výšky a dĺžky psa, teda mal reálnejší obraz o tom, aké stopy táto

zrážka mohla zanechať. Zároveň (čo Ing. Jarouš nepoprel) na motorovom vozidle sa pri tak rozsiahlom poškodení nenašla jediná stopa po srsti psa.

4. Okresný súd poukázal na samotné hlásenie škodovej udalosti vypracované poškodeným, keď tento konštatoval, že polícia šetrenie nevykonala vzhľadom na nízku škodu. Nie je vylúčené, že až v čase opravy vozidla je možné zistiť aj iného poškodenie, avšak žalobca nepreukázal, že bol informovaný spoločnosťou, ktorá opravu vykonala, že sa nejedná o nízku škodu; rovnako nepreukázal vykonanie dodatočného (vlastného) šetrenie škodovej udalosti. Okresný súd doplnil, že v zmysle vyjadrení Ing. Cirbusa pri tak rozsiahlom poškodení motorového vozidla, by išlo o náraz pri ktorom sa aktivujú airbagy; „čo sa v tomto prípade nestalo, tieto boli aktivované už pred nehodou, čo znalec Ing. Lubomír Jarouš nevyvrátil“.

5. Z hľadiska predpokladov všeobecnej zodpovednosti fyzickej osoby za škodu nebolo sporným, že došlo k porušeniu právnej povinnosti zo strany žalovanej (povinnosti podľa § 4 ods.3 zákona o držaní psov). Žalobca však nepreukázal ním tvrdenú výšku skutočnej škody hodnoverným spôsobom; nepredložil ani dokumentáciu o ohliadke motorového vozidla po nehode a následne po demontáži v opravovni a uspokojil sa len s tvrdením poškodeného. Okresný súd konštatoval, že ani znaleckým posudkom a ani výsluchom znalca Ing. Jarouša sa nepodarilo argumentačne vyvrátiť tvrdenie znalca Ing. Cirbusa ohľadne stôp po vytrhutej srsti. Nadväzne uzavrel, že žalobca neunesol v celom rozsahu dôkazné bremeno čo do výšky uplatňovanej škody, a preto zaviazal žalovanú k náhrade škody tak, ako táto bola vyčíslená Ing. Cirbusom.

6. Návrh na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom znaleckého ústavu zamietol, lebo pri neexistencii hodnoverných vstupných údajov by sa jednalo (znova) len teoretické závery, čo by bolo značne nevhodné. Okresný súd rovnako zamietol návrh na doplnenie dokazovania vyžiadaním si stanoviska spoločnosti, v ktorej bol poškodený na povinnej servisnej prehliadke. Bezchybný stav vozidla totiž môže servis deklarováť iba do času, keď vozidlo bolo odovzdané poškodenému, pričom vzdialenosť medzi Bardejovom a miestom nehody je cca 200 km. Napokon zamietol i návrh na výsluch poškodeného, lebo jeho vyjadrenie je podrobne popísané v znaleckom posudku Ing. Jarouša.

7. O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že v spore úspešnej žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na ich náhradu v rozsahu 55,84 %, keďže žalobca bol úspešný len v časti o zaplatenie sumy 2.772,63 eur (z 6.278,50 eur), čo predstavuje 44,15%.

8. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote v zamietajúcom výroku podal odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal nevykonanie okresným súdom postupu podľa § 181 CSP. Zároveň okresný súd opakovane vyzýval strany k uzavretiu mimosúdnej dohody s tým, že ak tomu nedôjde, bude pravdepodobne potrebné ďalšie znalecké dokazovanie (znaleckým ústavom). Žalobca teda legitímne očakával vykonanie takéhoto dokazovania, z ktorého dôvodu považoval napadnuté rozhodnutie i za prekvapivé.

9. Odvolateľ nesúhlasil ani so zamietnutím vykonania ďalších dôkazov. Výsluch poškodeného navrhoval práve za účelom ozrejmenia podstatných skutkových okolností priebehu samotného nehodového deja; osobitne, ak priamo okresný súd konštatoval absenciu viacerých vstupných údajov o okolnostiach nehody. Len písomné vyjadrenie svedka o skutočnostiach, ktoré on sám považuje za významné, nemôže nahradiť svedeckú výpoveď; vrátane možnosti strán klásť svedkovi konkrétne otázky. Taktiež správa servisu o stave vozidla po servisnej prehliadke (v deň nehody) v spojitosti s výpoveďou poškodeného je spôsobilá zdokumentovať konkrétny stav vozidla pred nehodou. Úvahu okresného súdu (vychádzajúcu zo vzdialenosti servisu a miesta nehody) o tom, že k poškodeniu vozidla mohlo dôjsť aj pri inej udalosti, považoval žalobca za „nenáležitú a ničím nepodloženú konštrukciu“.

10. Poukazoval na nedôvodné priklonenie sa okresného súdu k záverom Ing. Cirbusa, keďže tie neboli presvedčivo zdôvodnené; najmä, ak ich z odborného hľadiska popieral Ing. Jarouš. Navyše Ing. Cirbus sám korigoval svoje závery, napr. pokiaľ ide o poškodenie ľavej hmlovky na vozidle (chybne v dokumentoch označenej ako pravej). Napriek tomu, že aj znalec Ing. Cirbus pripustil poškodenie ľavej hmlovky ako súvisiace so zrážkou so psom, v jeho kalkulácii výška škody, ktorú prevzal i okresný súd sa táto položka nenachádza. Dotknutú (medzi znalcami napokon nespornú) skutočnosť okresný súd pri rozhodovaní nijako nezohľadnil; jeho záver je tak minimálne „v priamom rozpore s názormi oboch znalcov“.

11. Žalobca namietal aj výrok o trovách konania, lebo okresný súd pri ustálení miery úspechu sporových strán fakticky prehliadol úspech žalujúcej strany v rozsahu 44,16 %; pri jeho zohľadnení pomerná miera úspechu žalovanej činí iba 11,68 %. Prioritne za rozhodujúce však označil to, že nárok na náhradu škody bol posúdený čo do základu ako dôvodný a určenie výšky náhrady škody záviselo od výsledkov znaleckého posudku. Následne je žalobcu potrebné hodnotiť ako v spore plne úspešného, lebo za

základné sa považuje rozhodnutie o nároku a jeho výška je (iba) druhotná a nadväzujúca; ktorý prístup vyplýva aj s judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 399/2019).

12. Žalovaná navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť. Tvrdila, že „žaloba“ bola od samého začiatku v dôkaznej núdzi, lebo sa nedalo zistiť, na základe akých dôkazov si žalobca uplatňuje sumu 6.278,50 eur. Mala za to, že výpoveď poškodeného by nepriniesla nič nové, keďže ide práve o sumu, ktorá mu bola vyplatená za opravu jeho vozidla. Obdobne správa servisu by nepreukazovala, že vozidlo v čase nárazu do psa bolo v bezchybnom stave; „nedokážem zistiť, čo sa udialo s OMV cestou medzi cestou medzi Bardejovom a miestom dopravnej nehody“.

13. Žalovaná zdôrazňovala, že znalecký posudok Ing. Cirbusa „nepochybne preukázal“, že tak, ako uvádza protistrana (vrátane posudku Ing. Jarouša), nemohlo k nehode dôjsť. Poukazovala na to, že nikde sa nenašli úlomky plastov, mriežka bola poškodená odrezaním a nie rozbitím nárazom. Ani znaleckým posudkom znaleckého ústavu by sa nedalo preukázať, že došlo k poškodeniam tvrdeným žalobcom, lebo neboli políciou náležite zabezpečené dôkazy. Žalovaná trvala na tom, že pokiaľ by sa vodič venoval riadeniu, mohol nehode zabrániť; „jeho rýchlosť musela byť oveľa vyššia“.

14. Tvrdila, že celý priebeh nehody videla a pes bol zachytený ľavým svetlom a ľavým blatníkom. Napriek tomu, že jej pes naozaj ušiel, náraz nemohol byť tak silný, aby spôsobil žalobcom uvádzané poškodenia; ak by tomu tak bolo, pes by zrážku neprežil. Za správne žalovaná označila rozhodnutie okresného súdu i v otázke trov konania, keď bol náležite zohľadnený jej úspech v spore. Dodala, že dôvodnosť nároku žalobcu ešte neznamená, že si dokázal „obhájiť“ a hlavne preukázať výšku nároku“.

15. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), z ktorého titulu rozsudok okresného súdu zostal nedotknutý v odvolaní nenapadnutom výroku o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 6.278,50 eur s príslušenstvom a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) v preskúmvanej napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 391 ods. 1 CSP.

16. Nevykonanie náležitého postupu okresným súdom podľa § 181 CSP (osobitne jeho druhého odseku) je síce porušením procesných pravidiel, ale intenzita a význam predmetnej nedôslednosti/nesprávnosti – bezprostredne vo vzťahu k žalobcovi – nebola taká, aby mu znemožnila uskutočňovať príslušné procesné práva v miere zakladajúcej porušenie (jeho) práva na spravodlivý proces. V následnom pokračovaní v konaní mohol žalobca uplatniť svoj vplyv na priebeh a výsledok sporu; napríklad práve podaním odvolania, čo aj učinil.

17. Obdobne neobstojí námietka o prekvapivosti napadnutého rozsudku, ktorú odvolateľ dáva do spojitosti s opakovaným vyzývaním strán sporu okresným súdom, aby uzavreli (mimosúdnu) dohodu a ak túto neuzavrú, že bude nariadené znalecké dokazovanie znaleckým ústavom. Sám žalobca v súvislosti s vyslovenou úvahou okresného súdu o ďalšom postupe pri prejednávaní veci – pre prípad, že ku konsenzuálnemu uzavretiu sporu nedôjde – uvádza termín „pravdepodobne“. Nadväzne je zrejmé, že okresný súd nedefinoval svoj postulát o ďalšom/kontrolnom znaleckom dokazovaní ako jediný možný. Navyše, aj v takom prípade by bol okresný súd – ako subjekt určujúci rozsah dokazovania – oprávnený zmeniť svoje stanovisko a k pôvodne zamýšľanému dokazovaniu napokon nepristúpiť; o to viac, že tento svoj postoj i odôvodnil.

18. Naproti tomu je namieste súhlasiť s odvolateľom v otázkach nevykonania/zamietnutia návrhov na ďalšie dokazovanie. Podstatou bezprostredného (v užšom nazeraní) sporu v súdnej veci je predloženie dvoch – svojou povahou až zásadne rozdielných – znaleckých posudkov týkajúcich sa priebehu nehodového deja, od ktorého sa uplatňovaný nárok odvíja. Pokiaľ je konajúci súd postavený pred dilemu priklonenia sa k jednému z dvoch protichodných odborných/znaleckých záverov, je spravidla potrebné získať z (navrhovaného) dokazovania čo najviac informácií, ktoré mu umožnia s náležitou mierou poznania a presvedčenia takéto priklonenie sa vykonať. Uvedené platí v konkrétnostiach súdnej veci ešte výraznejšie, pretože bezprostredných a jednoznačných vstupných informácií k znaleckému posúdeniu je „kriticky nedostatok“.

19. Za danej procesnej/dôkaznej situácie má nepochybnú relevanciu výsluch svedka – vodiča vozidla, ktorý bol jedinou fyzickou osobou, ktorá bola priamo účastná nehodového deja; osobitne v odvolateľom zdôrazňovanom kontexte umožnenia stranám sporu klásť tomuto svedkovi otázky. Okrem

okolností samotného nehodového deja predmetom jeho výsluchu budú i súvislosti servisnej prehliadky motorového vozidla v daný deň a následnej cesty z Bardejova až po miesto nehody.

20. Krajský súd v tomto smere poukazuje na neprimerané konštatovanie okresného súdu, ktoré samotnú svedeckú výpoveď (minimálne nepriamo) považuje za nespôsobilú preukázať, že okrem predmetnej zrážky so psom žalovanej počas cesty z Bardejova nemalo poškodené motorové vozidlo žiadnu ďalšiu kolíziu. Naopak, ak zo správy príslušného servisu, ktorá taktiež predstavuje relevantný dôkaz, vyplynie nepoškodenie inkriminovaných častí vozidla a poškodený poprie akúkoľvek inú kolíziu, dôjde k presunu dôkazného bremena v danej otázke na žalovanú stranu. Jeho unesením pritom nie je (absolútne) všeobecné tvrdenie o tom, že cestou z Bardejova po miesto nehody sa mohlo stať „čokoľvek“.

21. Náležitú dôkaznú relevanciu má i návrh na vykonanie znaleckého posúdenia špecializovaným znaleckým ústavom. V tejto spojitosti krajský súd zdôrazňuje širší kontext takéhoto kontrolného („vyššieho“) znaleckého posúdenia. Ten spočíva nielen v komunikácii súdu (ešte pred prípadným nariadením znaleckého dokazovania) s dotknutým špecializovaným pracoviskom ohľadne možnosti, za ustáleného/preukázaného rozsahu vstupných informácií vykonať znalecké dokazovanie v užšom význame, ale tiež v eventualite vyjadrenia sa predmetnej znaleckej autority k metodológii, obsahu a záverom znaleckých posudkov Ing. Cirbusa a Ing. Jarouša.

22. Pri priklonení sa okresného súdu k záverom znaleckého posudku Ing. Cirbusa zostalo viacero otázok/súvislostí zo strany okresného súdu nevysvetlených; resp. z obsahu odôvodnenia nie je dostatočne zrejmé, ako sa s nimi okresný súd vypořiadal.

23. Okresný súd za významné považoval nezachytenie srsti zrazeného psa na poškodených (podľa rozsahu tvrdného žalobcom) častiach vozidla. Je však nepochybné, že srse sa nenašla ani na tých častiach, ktorých poškodenie bolo okresným súdom akceptované (a nárok za ich poškodenie žalobcovi priznaný), pričom i v týchto častiach je prítomných viacero ostrých hrán „náchylných“ na zachytenie srsti zrazeného zvieratá.

24. V doplnku (svojho) znaleckého posudku Ing. Cirbus konštatuje, že poškodenie prednej kapoty vozidla by muselo byť spôsobené vyhodnením zrazeného psa na túto kapotu. Mechanizmus poškodenie kapoty zásadne odlišne vysvetľuje znalec Ing. Jarouš (zhodne v prvotnom znaleckom posudku i jeho doplnení), ku ktorej argumentácii sa Ing. Cirbus (a následne ani okresný súd) bližšie nevyjadruje.

25. V doplnení znaleckého posudku Ing. Cirbusa, ktorým oproti pôvodnému posudku absolútne zásadne zmenil priebeh posudzovaného nehodového deja, chýba dostatočné vysvetlenie toho, ako ustálil pomerne jednoznačné číselné hodnoty jednotlivých veličín potrebných na vykonanie simulácie. Sám pritom konštatuje, že v spise sa nenachádza podrobný náčrt zo situácie na mieste nehody.

26. Pri analýze detailu poškodenia (strana 16 doplnku k posudku) Ing. Cirbus uvádza odstránenie časti mriežky prednej masky rezaním a bezprostredne na ďalšom obrázku tie isté poškodenia označuje už len termínom „javia stopy po zarovnaní rezaním“; čo je podstatný významový rozdiel; aby pri ďalšej snímke opäť uviedol pojem nepripúšťajúcu polemiku – „detail zarovnania mriežky prednej časti vozidla rezaním“.

27. Na pojednávaní okresného súdu dňa 16.3.2023 sa Ing. Cirbus vyjadruje k aktivácií airbagov s tým, že ku nej muselo dôjsť skôr ako pri zrážke so psom žalovanej. Z ostatných dôkazov však nevyplýva aktivácia airbagov a dotknutá položka sa neobjavuje ani v rámci kalkulácie nákladov na opravu.

28. Napokon dôvodným je i poukaz odvolateľa na to, že okresný súd napriek prikloneniu sa k záverom Ing. Cirbusa neakceptoval jeho súhlasné (s Ing. Jaroušom) stanovisko k poškodeniu hmlového svetla.

29. Napriek vyššie uvedeným úvahám a záverom odvolací súd, v podstate nadväzujúco na prístup okresného súdu, opakovane apeluje na strany sporu v súvislosti s eventualitou zmierlivého usporiadania ich vzájomného vzťahu. Aktuálne už predmetom sporu zostáva len (približne polovičná) časť pôvodne uplatňovaného nároku (nominálne v rozsahu cca 3.000 eur), pričom oboma stranami boli už doteraz vynaložené značné náklady na vedenie sporu. Pokiaľ budú strany v spore pokračovať, tieto náklady sa budú naďalej zvyšovať; dokonca, až do takej miery, že prekročia samotnú hodnotu sporu. Pri snahe o konsenzuálne ukončenie sporu je nevyhnutné, aby každá zo strán čiastočne zľavila zo svojich predstáv o usporiadaní veci a pristúpila na kompromisné – avšak z hľadiska celkových výdavkov sporu (a taktiež jeho bezprostrednej faktickej prácnosti) stále ešte akceptovateľné – riešenie.

30. Pokiaľ k zmierlivému usporiadaniu veci nedôjde, okresný súd v ďalšom postupe v konaní bude rešpektovať vyššie uvedené stanoviská odvolacieho súdu týkajúce sa nutnosti doplnenia dokazovania.

31. Ako výrok závislý od meritórneho výroku musel byť zrušený aj výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. V novom rozhodnutí v zmysle § 396 ods. 3 CSP rozhodne okresný súd i o nároku na náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania.

32. V záujme komplexnosti krajský súd dodáva, že náležitou je odvolacia argumentácia žalobcu týkajúca sa nutnosti zohľadnenia v otázke nároku na náhradu trov konania tak úspechu, ako i neúspechu tej ktorej sporovej strany. Inými slovami, významným je tzv. čistý úspech strán sporu, keďže v sporovom konaní je úspech jednej strany vždy zároveň neúspechom strany druhej a naopak. Zároveň pri ustálení úspechu je nutné porovnávať rovnako vymedzené (finančné) hodnoty; t. j. buď obe vrátane DPH, alebo obe bez tejto dane. Znalecké dokazovanie v súdnej veci smeruje ku skutkovému rozsahu nároku, ktorý má síce svoje nadväzujúce finančné vyjadrenie, ale nejedná sa o bezprostrednú podmienenosť výšky priznaného plnenia znaleckým posudkom.

33. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné dovolanie